Men han har här haft medhjälpare, vilka ha varit nämnda vid namn. Mönstret på framsidan påminner i hög grad om U 866 Björnome och U 871 Ölsta, Gryta sn. I centrum av den cirkelrunda ristningen på baksidan befinner sig ett löpande djur; huvudet är tyvärr borta. Anmärkningsvärt är, att den för Åsmund karakteristiska böneformeln saknas. Korset är placerat på den oansenliga kantsidan (C). Vad den ofullbordade inskriften här var avsedd att meddela, är omöjligt att veta. 81—83 **þar** torde vara pron. 'de' i fem. form, *þar*, föregånget av två kvinnonamn och efterföljt av en verbform, sannolikt **u**[**aru**] 'voro'.

885. Ingla, Skogstibble sn.

Pl. 158, 159.

Litteratur: B 368, L 79, D 1: 149. J. Bureus, F a 6 s. 216 n:r 254 (Rhezelius), F a 5 n:r 396, F a 1 s. 89; J. Rhezelius, F l 2 n:r 93; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, Monumenta 2, bl. 255; O. Celsius, Svenska runstenar (F m 60), 2, s. 7; UFT h. 3 (1873), s. 72; Rapport till Riksantikvarien från G. Olson $^{16}/_{12}$ 1946 (ATA).

Äldre avbildningar: Rhezelius, teckning (i F l 2); J. Leitz och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 368); Dybeck a. a.

Runstenen står rest i en stenig beteshage, vid norra kanten av gamla landsvägen (som här går 200 m. N om nya vägen), 350 m. NÖ om bron över Sävaån, 120 m. VSV om U 884. Platsen är utmärkt på Geologiska kartbladet »Upsala».

Inskriften finnes upptagen i Bureus' samlingar efter en uppteckning av Rhezelius. Platsen anges vara »Widh Ingla byen» (F a 6), »Ingla» (F l 2, F a 5). Om *Ransakningarna* se ovan U 884. Träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* har påskriften »Ingle by i Tible sochn» (B 368: »Ingle», L 79: »Ingle by»). — O. Celsius, som synes ha fått en uppteckning, daterad 2 maj 1726, av

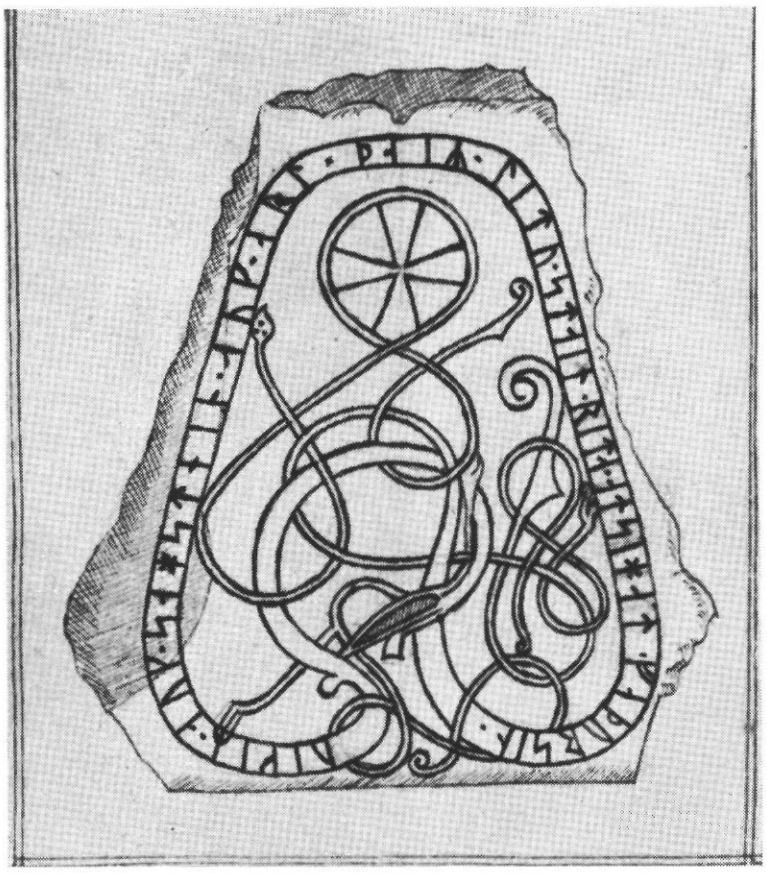

Fig. 394. U 885. Ingla, Skogstibble sn. Efter teckning av Rhezelius.

Fig. 395. U 885. Ingla, Skogstibble sn. Efter B 368.

sin frände Anders Celsius, anger som stenens plats: »Ingla och Tibble Sochn, på västre sidan om byn, ligger straxt vid vägen, omkullfallen.» — Dybeck: »Denne ligger äfven [liksom den föregående U 884] vid nyssnämnde väg söder ut i byn ... Stenens läge i en lergrop är ingalunda fördelaktigt.» Några år senare var stenen emellertid, enligt *UFT* h. 3 (1873), upprest. År 1946 låg den ånyo kullfallen, varför den åter restes genom Riksantikvarieämbetets försorg.

Ljusröd granit. Höjd 1,50 m., bredd (nedtill) 1,50 m. Ytan är skrovlig och ojämn. Den har farit illa, särskilt på mitten, där stora skivor ha flagrat av. Ristningen är delvis rätt otydlig.

Inskrift (med det inom [ ] supplerat efter B 368):

uikʀ ᛁ auk sihstain ᛁ aukarl ᛁ þaiʀ l[itu ᛁ] stain ᛁ rita ᛁ at sihat ᛁ faþur sin ᛁ iu

Vigʀ ok Sigstæinn ok Karl þæiʀ letu stæin retta at Sigvat, faður sinn ...

»Vig och Sigsten och Karl de läto uppresa stenen efter Sigvat, sin fader ...»

Till läsningen: Intet sk vid inskriftens början. 3 **k** är icke stunget. Mellan 3 **k** och 4 **ʀ** ett ojämnt stycke, som icke har begagnats för ristning. Intet sk kan spåras efter 7 **k**, 25 **ʀ**, 40 **t**, 50 **r**. Ett litet spår finnes av bst till 29 **u**. 36 **i** är icke stunget. 54—55 **iu** är tydligt (icke **ku**). Intet mera finnes ristat inom runslingan.

Rhezelius (F l 2, F a 6): 1—19 **uikiʀ · auk · sahstain · auk · arl**, 26—29 **litu**; 54—55 saknas. — Hadorph och Leitz (B 368): 1—19 **uikiʀ · auk · sihstain × auk · arl**, 26—29 **litu**, 54—55 **iu**. — Celsius: 1—19 **uikʀ · auk · sahstain · auk · art**, 26—29 **litu**; 54—55 saknas. — Dybeck: 1—19 **uikiʀ · auk · sihstain · auk · arl**, 26—29 **liṭ -**, 54—55 **kuþ**.

Om namnet *Vigʀ* se U 47 och ovan U 884. Om *Sigstæinn* se Sö 291 och om *Sig(h)vatr* Sö 317. Då *Vigʀ* är ett sällsynt namn, måste namnet på de båda Ingla-stenarna avse samme man. Därav följer, att U 885 måste vara något äldre än U 884.

886. Ingla, Skogstibble sn. Nu i Uppsala.

Pl. 158.

Litteratur: Brev från landsantikvarien N. Sundquist till Riksantikvarien $^{13}/_{2}$ 1948.

Tre fragment av en runsten påträffades under byggnadsarbeten vid Gamla Ingla i november 1943. Då den gamla spisen i mangårdsbyggnaden revs, funnos fragmenten bland fyllnaden i muren. De fördes till Uppsala och förvaras i Upplands Fornminnesförenings samlingar.

Grå granit. De tre fragmenten passa samman och bilda ett stycke om 0,66 × 0,46 cm. Stenen har varit ristad på båda sidorna. Ytan är på båda sidorna plan men ojämn. Ristningen är grund och otydlig.

Inskrift:

A: **... ina × fitiʀ ...**

B: **... ur × ... a × k ...**

... *[þ]enna æftiʀ* ...

»... denna [sten] efter ...»

Möjligen har framför 4 **f** funnits ett **i**. Efter 12 **k** finnas två grunda, jämförelsevis breda linjer, som korsa varandra; de utgöra möjligen resterna av en **a**-runa.